

Abstrakt

Téma práce se zaměřuje na souvislost sociální paměti a filmové reprodukce minulosti. Skrze vybrané příklady filmové tvorby práce zjišťuje, jak filmaři nakládali s tématem srpna 68 a jak se jejich přístup k tématu proměňoval. Cílem práce je prozkoumat, skrze jaké „obrazy“ filmové reprezentace konstruují události srpna 68 a jak jsou či nejsou přijímány veřejností. Vybranými filmy pro analýzu byly *Pelíšky* (1999), *Anglické jahody* (2008) a *Jan Palach* (2018). Analýza filmů byla prováděna kvalitativní obsahovou analýzou převzatou z práce *Kulturní paměť a film: Jak se měnil obraz poválečného odsunu v české filmové tvorbě* Ireny Řehořové. Filmové reprezentace jsou zkoumány skrze šest kategorií: filmová forma, témata a příběhy, sociální svět filmu, kulturně-historická paměť, viděné X neviděné, recepce v době uvedení a v současnosti. Z analýzy vyplynulo, že filmy se s rostoucím odstupem od sametové revoluce pouštěly do větší kritiky chování české společnosti během okupace. Výraznou proměnou prošlo především tvůrci deklamované zacílení díla. Dalším zjištěním je, že formálními složkami filmu využívanými pro zobrazení srpna 68 jsou především tónování obrazu a zvuková složka. Novější filmy více experimentují s formou např. vložením dokumentárních záběrů. A v neposlední řadě, se ukázala významnost symbolického kapitálu tvůrců pro přijetí filmem podávaného zobrazení minulosti publikem.